

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobce: **A. T. L.**, narozen, stát. příslušnost,
bytem,
zastoupený Mgr. Markem Sedlákem, advokátem,
sídlem Milady Horákové 1957/13, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**,
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žalovaný **je povinen** vydat rozhodnutí o žalobcově žádosti o udělení státního občanství České republiky vedeném pod sp. zn. MV-12921/VS-2024, ve lhůtě 60 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 14. 270 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám jeho zástupce, advokáta Mgr. Marka Sedláka.

Shodu s prvopisem potvrzuje S.Š.

Odůvodnění:

I.

Předmět sporu

1. Žalobce se správní žalobou doručenou Krajskému soudu v Ústí nad Labem dne 6.2.2025 domáhal ochrany proti nečinnosti Ministerstva vnitra v řízení o žádosti o udělení státního občanství České republiky vedeném pod sp. zn. MV-12921/VS-2024, a to aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí v řízení o žádosti žalobce o udělení státního občanství České republiky. Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 24. 2. 2025, č. j. 141 A 4/2025–19, byla žaloba postoupena Městskému soudu v Praze. Podstatou posouzení je otázka, zdali v důsledku k přerušení řízení došlo žalovaným oprávněně a je-li žalovaný v době rozhodování soudu nečinný.

II.

Žaloba a vyjádření žalovaného

1. **Žalobce** podal žádost o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“) dne 15. 11. 2023 prostřednictvím Krajského úřadu Ústeckého kraje. Žalovanému byla žádost doručena dne 9. 1. 2024. Dne 9. 1. 2025 podal žalobce žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti. Dne 6.2.2025 bylo žalobci doručeno Opatření proti nečinnosti ministra vnitra ze dne 4.2.2025, čj MV -15581-2/SO-2025, kterým byla správnímu orgánu stanovena lhůta k vydání rozhodnutí, a to do 60 dnů od odpadnutí překážky, pro niž bylo řízení přerušeno, aby o žádosti rozhodl. Usnesením ze dne 23. 1. 2025 totiž žalovaný řízení přerušil dle § 64 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na dobu 120 dnů a zároveň žalobce vyzval k doplnění chybějících podkladů za účelem prokázání splnění zákonných podmínek pro udělení státního občanství České republiky stanovených v § 13 odst. 1, § 14 odst. 2, § 14 odst. 3 písm. b), § 14 odst. 4, § 14 odst. 5, § 14 odst. 6, § 14 odst. 7 a § 14 odst. 8 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství České republiky“). Uvedené usnesení žalovaného bylo žalobci doručeno dne 27. 1. 2025. Žalobce považuje Opatření za neurčité, že jím vlastně žádná lhůta žalovanému pro vydání rozhodnutí stanovena nebyla, a žalobci tak nebyla poskytnuta nadřízeným orgánem žádná ochrana před nečinností žalovaného. Stav „odpadnutí překážky, pro niž bylo řízení přerušeno“, od kterého ministr vnitra odvíjí počátek běhu lhůty 60 dnů pro vydání rozhodnutí o žádosti, vůbec nemusí nastat. Do dnešního dne tedy v rozporu se zákonem nebylo žalovaným o žádosti rozhodnuto, žalobce marně vyčerpal prostředky na ochranu proti nečinnosti, a proto je oprávněn domáhat se ochrany žalobou. V závěrečném návrhu žalobce navrhl, aby soud uložil žalovanému rozsudkem povinnost vydat do 30 dnů od právní moci rozsudku rozhodnutí o žádosti a současně uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení.
2. **Žalovaný** navrhl zamítnutí žaloby s tím, že žaloba je neoprávněná a žalovaný nebyl a není nečinný. Překážka bránící žalovanému ve vydání meritorního rozhodnutí o žádosti nyní leží na straně žalobce, který dosud nesplnil zákonem stanovenou povinnost doložit svou žádost podklady potřebnými k meritornímu posouzení žádosti (viz také rozsudek Městského soudu v Praze pod č. j. 15 A 75/2024-28 ze dne 5. 11. 2024). Ministr vnitra opatřením proti nečinnosti ze dne 4. 2. 2025, sp. zn. MV-15581-2/SO-2025, přikázal žalovanému, aby v řízení rozhodl do 60 dnů od odpadnutí překážky, pro niž bylo řízení přerušeno. Lhůta stanovená ministrem vnitra pro vydání rozhodnutí o žádosti byla přiměřená okolnostem případu,

Shodu s prvopisem potvrzuje S.Š.

neboť reflektovala skutečnost, že žalobce podal nikoli bezvadnou žádost a žalovaný musel mít k dispozici dostatečný časový prostor pro vyhodnocení důvodnosti žádosti po jejím doplnění (viz též usnesení Městského soudu v Praze č. j. 15 A 1/2025-32 ze dne 20. 2. 2025). Žalobce v mezidobí od podání žádosti do učinění podání podle § 80 správního řádu chybějící podklady pro rozhodnutí nepředložil. Doposud nereagoval ani na výzvu žalovaného k odstranění nedostatků žádosti ze dne 23. 1. 2025. Žalobce zatím neprokázal splnění zákonných podmínek pro udělení státního občanství České republiky, a proto nemohlo dojít k vydání meritorního rozhodnutí, jehož se domáhá. Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem žalovaný má za to, že žaloba je nedůvodná, neboť žalovaný v řízení není nečinný, když ministr vnitra přikázal žalovanému, aby ve lhůtě do 60 dnů od odpadnutí překážky, pro kterou bylo řízení přerušeno, v řízení o žádosti rozhodl a tato překážka doposud neodpadla.

3. Soud doručil vyjádření žalovaného žalobci dne 25.3.2025, a dal mu lhůtu 15 dnů k případné replice. Žalobce ve stanovené lhůtě ani později nereagoval.

III.

Posouzení žaloby

4. Soud projednal žalobu podle § 79 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř.“), podle něž ten, kdo bezvysledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.
5. Soud nejprve shledal, že jsou splněny podmínky řízení. Žaloba je přípustná, byla podána včas a osobou oprávněnou. O žalobě samé soud rozhodoval podle skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.).
6. O podané žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť oba účastníci se ve lhůtě nevyjádřili, proto je jejich souhlas dle uvedeného ustanovení presumován. Pro nařízení jednání není dán důvod ani za účelem dokazování, neboť věc lze rozhodnout na základě listin založených ve spise. Důkazy, na které žalobce v žalobě odkazuje jsou součástí správního spisu, kterým se dokazování neprovádí (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
7. Podle 23 odst. 1 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) ministerstvo rozhodne o žádosti o udělení státního občanství České republiky do 180 dnů ode dne, kdy mu byla žádost doručena.
8. Podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu správní orgán může řízení usnesením přerušit současně s výzvou k odstranění nedostatků žádosti podle § 45 odst. 2.
9. Podle § 65 odst. 1 správního řádu po dobu přerušení řízení činí správní orgán a účastníci úkony, kterých je zapotřebí k odstranění důvodů přerušení. Správní orgán může rovněž činit úkony podle § 137 odst. 1 a § 138. Lhůty týkající se provádění úkonů v řízení neběží. Lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci přestává běžet již dnem, kdy nastal některý z důvodů uvedených v § 64 odst. 1, a neskončí dříve než 15 dnů ode dne, kdy přerušení řízení skončilo.

Shodu s prvopisem potvrzuje S.Š.

10. Podle § 65 odst. 2 správního řádu správní orgán pokračuje v řízení, jakmile odpadne překážka, pro niž bylo řízení přerušeno, nebo uplyne lhůta určená správním orgánem podle § 64 odst. 2 nebo 3. Bylo-li řízení přerušeno podle § 64 odst. 2 nebo 3, může v řízení správní orgán pokračovat též na požádání účastníka, který požádal o jeho přerušování. O tom, že v řízení pokračuje, vyrozumí správní orgán účastníky a provede o tom záznam do spisu.
11. Podle § 79 odst. 1 s.ř.s. ten, kdo bezvysledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.
12. Podle § 79 odst. 2 s.ř.s. žalovaným je správní orgán, který podle žalobního tvrzení má povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení.
13. Podle § 81 odst. 1 s.ř.s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
14. Podle § 81 odst. 2 s.ř.s. je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší než kterou určuje zvláštní zákon.
15. Podle § 81 odst. 3 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná.
16. Soud po posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
17. Ze shora popsaného průběhu řízení o žádosti, o kterém není mezi účastníky sporu, je zřejmé, že žalovaný o žádosti nerozhodl v zákonem stanovené lhůtě zakotvené v § 23 odst. 1 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky. Proto také ministr vnitra vyhověl žádosti žalobce o přijetí opatření proti nečinnosti a dne 4.2.2025 vydal opatření proti nečinnosti sp. zn. MV-15581-2/SO-2025, kterým žalovanému přikázal, aby o žádosti rozhodl ve lhůtě 60 dnů od odpadnutí překážky, pro niž bylo řízení (o žádosti) přerušeno. Jak ministr vnitra konstatoval v odůvodnění tohoto opatření proti nečinnosti, lhůta pro vydání rozhodnutí o žádosti stanovená zákonem uplynula dnem 7.7.2024. I když nelze pominout skutečnost, že žádost žalobce nebyla doložena potřebnými doklady, nic nebránilo žalovanému, aby žalobce k jejímu doložení vyzval v zákonné lhůtě, nikoliv až téměř půl roku po jejím uplynutí. Z usnesení vyplývá, že žalovaný vyzval žalobce podle § 45 odst. 2 správního řádu k předložení konkrétně ve výroku na str. 2-4 usnesení specifikovaných dokladů nezbytných pro posouzení jeho žádosti ale není v něm uvedeno, proč žalovaný k předložení v usnesení uvedených dokladů nevyzval žalobce dřív.
18. V řízení o ochraně proti nečinnosti soud rozhoduje podle skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.). Soud tak nemohl přehlédnout, že vydáním usnesení ze dne 23. 1. 2025 došlo k prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí, poté co lhůta pro vydání rozhodnutí stanovená zákonem uplynula, žalovaný byl již před vydáním výzvy nečinný. Tuto nečinnost pak nebylo možné zpětně odstranit dodatečným prodloužením lhůty ve výzvě k předložení dokladů ze dne 23.1.2025.
19. Povahu lhůty pro vydání rozhodnutí vyložil NSS v rozsudku 1 Azs 270/2016 z 24. 5. 2017. Dospěl v něm k závěru, že lhůta pro podání žaloby na ochranu proti nečinnosti se odvíjí od marného uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí, bez ohledu na skutečnost, že nadřízený správní orgán tuto lhůtu prodlouží či nově stanoví. Podobně platí, že pokud správní orgán Shodu s prvopisem potvrzuje S.Š.

přerušil řízení až po uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí, nemá toto přerušení za následek obnovení lhůty pro rozhodnutí správního orgánu, a tedy ani nijak neovlivňuje běh lhůty pro podání nečinnostní žaloby. Počátek lhůty pro podání nečinnostní žaloby musí být pro účastníka správního řízení a potenciálního žalobce stanoven jednoznačně, aby se v situaci, kdy lhůta pro vydání rozhodnutí již uplynula, mohl spolehnout, že během jednoho roku od uplynutí uvedené lhůty může skutečně podat nečinnostní žalobu (srov. též rozsudek NSS 5 Ans 4/2012, č. 2871/2013 Sb. NSS z 12. 4. 2013). Na základě uvedené nutno přisvědčit taktéž argumentům žalobce, že lhůta stanovená v Opatření proti nečinnosti ministra vnitra ze dne 4.2.2025, čj MV -15581-2/SO-2025, je neučitá.

20. Z těchto závěrů lze vyjít i v nynější věci, jak vyplývá z rozsudku NSS 10 Azs 202/2017 z 21. 12. 2017, v němž NSS posuzoval částečně obdobnou věc: „[P]okud přerušení řízení po marném uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí neovlivní běh lhůty podle § 80 odst. 1 s. ř. s., tím spíše jej nemůže ovlivnit opožděné vyrozumění o prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí. Počítání běhu žalobní lhůty již od marného uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí, kterou stanoví zákon, je v souladu s požadavkem, aby počátek běhu žalobní lhůty byl určen jednoznačně. [15] Jestliže není rozhodnutí vydáno ve lhůtách stanovených zákonem, je správní orgán již bez dalšího nečinný (viz rozsudek NSS ze dne 10. 12. 2012, čj. 2 Ans 14/2012-41, č. 2785/2013 Sb. NSS). Žalovaný byl proto nečinný již okamžikem, kdy mu uběhla lhůta pro vydání rozhodnutí, neboť stanovenou lhůtu překročil a prodloužil ji až po jejím uplynutí. Proto bylo namístě domáhat se přijetí opatření proti nečinnosti již v průběhu roku 2015, a nikoli až v květnu 2016, a v návaznosti na to pak podat žalobu.“
21. Žalovaný se tak stal v řízení o žalobcově žádosti o udělení státního občanství České republiky dnem 7.7.2024 nečinným, a tato nečinnost trvá i ke dni rozhodnutí soudu.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

22. Soud seznal, že žalovaný je v řízení o žalobcově žádosti o udělení státního občanství České republiky nečinný, a proto mu podle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil povinnost vydat o této žádosti rozhodnutí ve lhůtě 60 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku. Délku této lhůty soud považuje s ohledem na dosavadní délku řízení za přiměřenou.
23. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce má tak právo na náhradu nákladů řízení, jež tvoří náklady za uhrazený soudní poplatek a náklady zastoupení advokátem. Jejich výši soud určil v souladu s vyhláškou č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném ke dni provedení jednotlivých úkonů. Náklady řízení tak tvoří:
- a) Odměna za 2 úkony právní služby po 4 620 Kč: příprava a převzetí zastoupení, sepsí žaloby, [§ 7, § 9 odst. 5, § 11 odst. 1 písm. b, d) ve znění účinném od 1. 1. 2025].
 - b) Paušální náhrada hotových výdajů 450 Kč za každý z těchto 2 úkonů právní služby (§ 12 odst. 4 advokátního tarifu ve znění účinném od 1. 1. 2025).
 - c) Částka 2130 Kč odpovídající DPH v sazbě 21 % z položek a) a b), jelikož žalobcův zástupce je plátcem DPH (§ 137 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Shodu s prvopisem potvrzuje S.Š.

Náklady řízení včetně zaplaceného soudního poplatku tak činí 14 270 Kč a žalovaný je povinen je nahradit v přiměřené 30denní lhůtě k rukám žalobcova zástupce (§ 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. duben 2025

JUDr. Ing. Viera Horčicová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S.Š.